

Друковане видання Черкаської спеціалізованої
школи І-ІІІ ст. №28 ім. Т. Г. Шевченка

Юнікс

№1, жовтень 2015 року

Моя країна - Україна

Хай голуби Миру на землю зійдуть

*Палає у гронах калина червона,
Від крові горить українська земля.
Спасіння у Бога вимолює стоном
Матуся в сльозах, на руках з немовлям.*

*Дай, Боже, здорового глузду й прозріння
Усім, хто спустошив і душі, й серця.
Спаси, як не нас, то хоч наше насіння,
Не дай нам загинуть, не дай нам кінця.*

*Уста малюків, як прозорі джерела,
Молитву до Тебе, Спасителю, шлють.
Тож зглянься на них, не пали їх, не треба!
Хай голуби Миру на землю зійдуть!!!*

Леся Квіт

Читайте в номері

- День миру
- Козацька моя Україна
- Герої не вмирають
- Ніщо не забуто ...
- Козацькому роду нема переводу ...
- Крок до демократії
- Моя країна — Україна
- Стартують шкільні олімпіади
- Сторінка творчості

День миру

Мир на землі — це росяні світанки,
Краса і творчість, пісня у галях.
Мир на землі — це вечори і ранки
Із радістю і щастям у серцях.

Мир на землі — це дім і мама, й тато,
Й любові стільки — просто через край!
Це та земля, де щастя є багато
І в кожній хаті — хліба коровай.

Міжнародний день миру був заснований Організацією Об'єднаних Націй в 1981 році. Щороку люди в різних куточках земної кулі відзначають цей день як щорічне свято відмови від насильства і припинення вогню в глобальному масштабі. Щороку різні заходи та кампанії проходять в усьому світі з метою привернути увагу до масштабної роботи в підтримку миру. Заходи ООН традиційно починаються з церемонії біля Дзвону Миру, зробленого з монет, які зібрали діти з 60 країн світу.

В Україні День миру закріплено відповідно до Указу

Диченко Діана, 10-А клас

Президента України від 5 лютого 2002 року. В Україні Організація Об'єднаних Націй вже втретє ініціює всеукраїнську кампанію «Голуб миру» в той час, коли питання миру є особливо нагальними для України. Учасники кампанії заохочуються до проведення таких заходів: уроки, покази фільмів, мета яких — пропаганда миру і толерантності; створення учнями масових формацій у формі голубів миру; написання листів привітання та підтримки внутрішньо

переміщеним дітям та їх родинам.

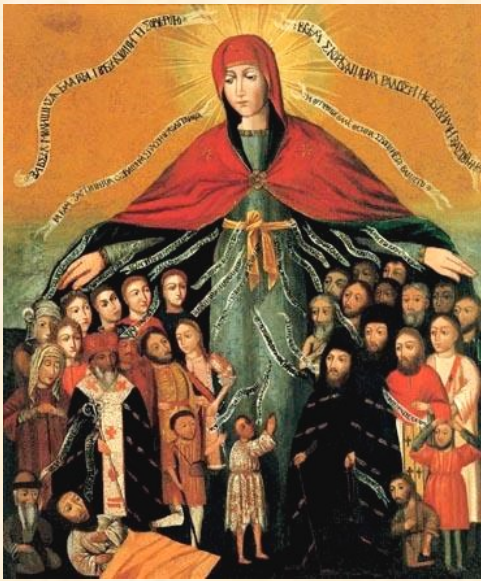
Вже багато років поспіль в нашій школі проводяться різноманітні заходи, присвячені Дню миру. Цього року всі учні школи взяли активну участь у відзначенні цього свята. Учні молодшої школи побудували слово «Мир» на ганку школи, в той час як старшокласники утворили Рушник Єднання.

Девіз Міжнародного дня миру цього року - «Партнерство заради миру – гідна справа кожного». Мир – як здоров'я і повітря: поки їх удосталь, про них не замислюється. До недавнього часу для нашого народу мир був повсякденною реальністю: хто думав, що може бути інакше, що в життя миролюбної України ввійде війна? Нині як ніколи відчуваємо потребу в мирі. Тому для нас цей день важливіший ніж будь для кого.

Кожен, хто вважає, що гідний звання українця, повинен не тільки задуматися, але й зробити що-небудь заради миру!

Козацька моя Україна

14 жовтня – свято Покрови Пресвятої Богородиці або, як кажуть в народі, Святої Покрови. Це свято посідає почесне місце серед пошанованих свят на Україні. Що цікаво - шанується воно одночасно і християнами, і різновірами України, тільки зміст свята, навіть за однакової назви, зовсім різний.

Свято Покрови увібрало чимало народних звичаїв. Вважається, що до Покрови слід завершити усі польові роботи, коли зібраний і засипаний у комори урожай, а поля засіяні озиминою. Учні саме тоді вперше йшли до школи, беручи горщик пшоняної каші, щоб «наука не йшла в ліс». За станом погоди на Покрову де хто «передбачав», якою буде зима: якщо вітер з півночі, то зима буде холодною, якщо з півдня – теплою; коли не випаде сніг, то не буде його і в листопаді; якщо журавлі ще не відлетіли у вирій, то холод притримається. Покрова багата на прислів'я і приказки: хто лежить до Покрови, то продасть

усі корови; до Покрови молока давали корови, а після Покрови пішло молоко в роги корові; хто сіє по Покрові, той буде виводити в зимі по корові...

У цю пору всі масово одружувалися. Неодружені дівчата на Покрову особливо старанно просили Богородицю про омріяне заміжжя: "Свята Мати, Покровонько, накрой мою головоньку хоч ганчіркою, аби не залишалась дівкою", "Свята Мати, Покровонько, покрій землю сніжком, а мене, молодую, хустиною". Заміжні ж просили ласки у своєї заступниці, аби подружнє життя було щасливим.

По Покрові – то і по теплові. У цей день традиційно вперше затоплювали у печі. Використовували дрова з вишні чи яблуні. Водночас промовляли: "Свята Покрова, покрій нашу хату теплом, а господаря добром". Загальновідомою ознакою Покрови є те, що вона покриває Землю або листям, або снігом.

Свято Покрови було введено у християнство в X столітті і має під собою чи то легенду, чи то подію, яка відбулася в Царгороді (Константинополі). Місто було оточене чужинцями, і Божа Мати начебто покрила своїм омофором городян, які молилися на нічній службі у Влахерській церкві. Це побачив святий Андрій. Це було провістям перемоги. Так і сталося: невдовзі надійшли воїни-захисники і звільнили населення від нападників.

Очевидно, цей сюжет і прислужився тому, що для козаків свято Покрови було найбільшим і найзначущим святом. В цей день у козаків відбувалися вибори нового отамана. Козаки вірили, що Свята Покрова охороняє їх, а Пресвяту Богородицю вважали своєю заступницею і покровителькою. На Запоріжжі в козаків була церква Святої Покрови. Козаки настільки вірили в силу Покрови Пресвятої Богородиці, настільки щиро й урочисто відзначали свято Пок-

рови, що впродовж століть в Україні воно набуло ще й козацького змісту і отримало другу назву - Козацька Покрова. З недавніх пір свято Покрови в Україні відзначається ще й як день українського козацтва. Зазначене свято встановлено, враховуючи історичне значення й заслуги козацтва в утвердженні української державності та його вагомий внесок у сучасний процес державотворення.

Улюблена Богом перлина,
Для всіх українців одна.
Козацька моя Україна,
Хлібів золотих сторона.
Негодами лютими бита,
Віками ти йшла до мети,
Тобі в небі зорею світити
І волю, і долю знайти!

Відповідно до Указу Президента України 14 жовтня — День захисника України. Дане рішення прийняте з метою "вшанування мужності та героїзму захисників незалежності й територіальної цілісності України, військових традицій і звитяг українського народу, сприяння дальшому зміцненню патріотичного духу у суспільстві та на підтримку ініціативи громадськості". Петро Порошенко зазначає, що "цей день стане одним із головних свят у календарі нової України".

Лободюк Євгенія, 10-А клас

Герої не вмирають!

Немає життя без України, бо Україна — це наша мати, яку не вибирають. Україна — це доля, яка випадає раз на віку. Україна — це пісня, яка вічна на цій землі. І саме в цей час наша Україна, наша мати потрапила в біду, переживає важкі часи, кровоточить рана на Сході країни, гинуть її сини... Чи можемо ми залишитись осторонь? Ні!

З метою вшанування пам'яті про героїв, захисників та оборонців України 19 жовтня 2015 року відбулася обласна учнівська конференція, присвячена Дню захисника України, "Герої не вмирають". Цей захід є підсумком обласного військово-патріотичного конкурсу, який проводився протягом 2015 року серед шкільних пошукових загонів. Юні пошуковці досліджували життєвий та бойовий чи трудовий шлях справжніх героїв, які в різні часи захищали свободу й незалежність нашої України. На конкурс надійшло 48 робіт. Автори найкращих з них представляли героїв своїх розповідей на конференції.

На конференції були присутні: голова Черкаської обласної державної адміністрації Ткаченко

Юрій Олегович, директор Департаменту освіти і науки Черкаської області державної адміністрації Данилевський Валерій Вікторович, Черкаський обласний військовий комісар Курбет Євген Олександрович, начальник Навчального Центру Державної прикордонної служби України Коцебура Дмитро Михайлович, голова Черкаського союзу учасників АТО Колісник Олексій Миколайович, старший офіцер, старший викладач відділу адміністративного впровадження циклу охорони та захисту державного кордону, учасник антитерористичної операції Волошин Ігор Михайлович, керівник центру допомоги армії Циганок Оксана Анатоліївна, учасники антитерористичної операції, курсанти Навчального Центру Державної прикордонної служби України, учасники пошукових загонів навчальних закладів районів і міст області та їх керівники.

Традиційно конференцію було відкрито гімном України, після чого, вшановуючи пам'ять про воїнів та загиблих у боротьбі за свободу, цілісність та єдність нашої держави, було оголошено хвилину мовчання. Першу части-

ну конференції продовжив виступ голови черкаської обласної державної адміністрації Ткаченка Юрія Олеговича, а також нагородження Почесними грамотами обласної державної адміністрації керівників учнів, роботи яких були визнані кращими в обласному військово-патріотичному конкурсі. У другій частині заходу переможці військово-патріотичного конкурсу презентували свої роботи. Всього на конференції було представлено 9 робіт. По завершенні презентацій до слова були запрошені почесні гості. Діти вручили квіти учасникам АТО. Усі учасники конференції були відзначені дипломами Департаменту освіти і науки Черкаської обласної державної адміністрації. Справжньою мистецькою окрасою заходу став виступ вокального ансамблю "Сонцеграй" Черкаської спеціалізованої школи І-ІІІ ст. ім. Т. Г. Шевченка №28.

Подвиги захисників Вітчизни — це та велика й велична правда історії, яку не спотворити і не перекреслити жодним змінам у сучасному мінливому світі. Це постійна школа виховання молоді, яка присвятила себе військовій професії і служить справі збереження миру у своїй країні та далеко за її межами. Це взірць реального, дієвого патріотизму для кожної чесної людини і свідомого громадянина. Наочне свідчення єдності всіх поколінь нашого народу.

Цимбалюк Людмила, педагог-організатор

Ніщо не забуто ...

Наприкінці жовтня (28 жовтня) наша країна відзначає День визволення України від фашистських загарбників. А 14 грудня – знаменна дата в історії Черкас. 72 роки тому, 14 грудня 1943 року, відбулося визволення нашого міста від німецько-фашистських загарбників.

Початком визволення нашого міста від німецько-фашистських загарбників вважається ніч із 12 на 13 листопада 1943-го року. Після перемоги на Курській Дузі радянські війська наблизилися до окупованих Черкас. Попереду у визволителів був найскладніший шлях – переправа через напівзамерзлий Дніпро. На той час ширина річки подекуди

сягала двох кілометрів. Форсувати річку вночі відразу на п'яти переправах розпочала 52-га армія генерал-лейтенанта Коротєєва Другого Українського фронту. Про форсування Дніпра радянськими військами фашисти знали заздалегідь. Завдяки потужним прожекторам ворога радянські визволителі стали живими мішеннями. Але переправитися через Дніпро радянським воїнам таки вдалося. Щоправда, з величезними втратами. Із допомогою партизанів, нечисленного повітряного десанту та місцевих жителів на шостий день визволителі оволоділи Свидівком, Руською Полянню, Будисцем, Соснівкою та підійшли до Черкас.

20 листопада розпочалися бої за місто. Гітлерівці створили мережу укріплень, перетворили місто в потужний вузол опору. Воїни 254-ої і 373-ої стрілецьких дивізій відвойовували в гітлерівців вулицю за вулицею. Тридцять днів тривали кровопролитні бої на підходах до міста і ще двадцять чотири – на його вулицях. Боротьба йшла за кожний квартал, за

кожний дім.

Дорогою ціною оплачене звільнення Черкас – сотні його визволителів сплять вічним сном під гранітними плитами меморіалу – Пагорба Слави, спорудженому на височині над Дніпром. На його плитах навечно викарбувані славні імена звиязців, які відзначилися в боях за визволення міста. Іменами Героїв Радянського Союзу (загалом 26 воїнів), удостоєних цього високого звання за доблесть, проявлену під час боїв за Черкаси, названі вулиці нашого міста: Конєва, Батицького, Подневичка, Молоткова, Вернигори, Лазарева, Сурикова, Хоменка, Тараскова, Онопрієнка, Жужоми, Смирнова, Лук'янова, Чалова, Чіковані та інші.

Козацькому роду нема переводу ...

Цього року команда нашої школи представляла Черкаську область на Всеукраїнському етапі дитячо-юнацької військово-патріотичної гри "Сокіл" ("Джур"). Пройшовши всі випробування цього конкурсу та повернувшись додому, учні-учасники поставили мету: підготувати гідну заміну, виховати в підлітків 8-9 класів почуття патрі-

отизму, а також поділитися досвідом, здобутим у змаганнях. Кожен з наставників зібрав команду з 8-10 осіб та підготував один з найскладніших етапів змагань – муштровий впоряд.

19 жовтня на території школи відбулися показові виступи команд. У заході взяли участь 8-А, 8-Б, 8-В, 9-А, 9-В класи. Головний суддя (Ложка Віталій Борисович) зібрав джур у справжнє козацьке коло, щоб вони відчули всю серйозність та важливість конкурсу. Кожна команда продемонструвала вправність, згуртованість, командний дух. Перемогу отримала команда 9-В класу.

Джури отримали масу задоволення та емоцій, відчувши себе козацькими нащадками. Майже

всі учасники виявили бажання представляти команду школи на змаганнях джур у наступному році. Таким чином, наставники впоралися з поставленою метою, адже всі учні пройнялись духом патріотизму та перейняли досвід учасників Всеукраїнських змагань.

Диченко Діана, 10-А клас

Крок до демократії

17 жовтня 2015 року у приміщенні Черкаського обласного художнього музею відбулася II міська учнівська конференція «Модель ООН: Крок до дипломатії. Черкаси-2015» «Міжнародна співпраця, як запорука стійкого розвитку, захист миру та безпеки світової спільноти». Конференція організована з ініціативи лідерів УМА та за підтримки Департаменту освіти та гуманітарної політики Черкаської міської ради і ММК установ освіти, зокрема Бакланової М.Л. та Деркач Л.М.

Модель ООН – це гра, яка імітує засідання різних органів системи ООН, а її учасники виступають у ролі дипломатів. Усе дійство закінчується феєричним балом, де дівчата у вечірніх сукнях та юнаки у смокінгах виконують класичні танці: вальс, падеграс, кантрі та ін.

У конференції взяли участь представники 23 навчальних закладів міста (ПМГ, ГПЛ, гімназії №31, колегіуму «Берегиня», СШ 3, 8,17, 18, 20, 28, 33, ЗОШ № 5, 6, 7, 10, 15, 19, 26, 30, 32) ПТУ №21 ЧНУ та ЧДТУ. Члени команд працювали у 5 комітетах: Комітет ради безпеки; Комітет з питань боротьби з наркотичною злочинністю; Комітет з питань навколишнього середовища; Комітет з прав людини; Комітет з питань освіти.

Секретаріат конференції відзначив якісну підготовку, ерудицію, толерантність та високу дипломатичну культуру делегатів під час проведення засідань комітетів та прес-конференції.

Кращими делегатами у комітетах визнані: Рада безпеки - Дмитро Коноваленко - студент ЧНУ, 5 курс, факультет «Правознавство», Олек-

сандр Швець - ПМГ; Комітет з питань боротьби з наркотичною злочинністю - Діана Дибченко (колегіум «Берегиня»), Ксенія Решетняк (СШ №17); Комітет з питань навколишнього середовища - Мілена Тетеряник (ЗОШ №30), Олеся Канюк (ЗОШ № 6); Комітет з прав людини - Інна Семенова (ЗОШ № 6), Арсеній Угорчук (ПМГ); ЮНЕСКО - Марія Серeda (колегіум «Берегиня»), Анастасія Коваленко (ПМГ).

Упродовж проведення конференції працював прес-центр. Юні кореспонденти висвітлювали події, що відбувалися у комітетах, кулуарах, на прес-конференції, під час дипломатичного балу у режимі онлайн у мережі інтернет. Незважаючи на досить юний вік кореспондентів, прес-релізи були представлені українською літературною мовою.

Кращими представниками преси II учнівської конференції були визнані Зоряна Христозір, Катерина Іванова, Євгенія Буряк, Єлизавета Бурхаська, Вікторія Кривошея.

Гості заходу:

директор департаменту освіти та гуманітарної політики – Бакланова М.Л.

методист ММК установ освіти, координатор міського учнівського самоврядування – Деркач Л.М.

завідувач лабораторії виховної роботи ЧОПООП – Кудін В.С.

депутат черкаської міської ради – Акопян Армен Размікович.

представники цивільного корпусу «Азов» - учасники бойових дій на сході України.

старший оперуповноважений відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків Ковалець В.О.

начальник екологічної інспекції в Черкаській області – Поліщук С.А.

адвокат, волонтер, письменник – Макеєв Валерій

До фінансування заходу, на який було витрачено 8225 грн., долучилися такі депутати: Бортник А.Ю., Беззубенко В.А., Акопян А.Р., Казарян Н.П., Мкртчян А.Р.

Оргкомітет дякує керівникам шкіл за сприяння у підготовці команд-учасниць та за забезпечення педагогічних працівників для чергування на заході з 8.00 до 22.00 год.

Особлива подяка адміністрації та лідерам СШ №17 за допомогу у проведенні оргзаходів щодо забезпечення конференції меблями, а також адміністрації та працівникам художнього музею, які гостинно надали приміщення для проведення конференції.

Краснопеєва Аліна, 11-А клас

Моя країна - Україна

22 і 23 жовтня у школі відбувся цікавий і захоплюючий захід, на якому учнівські колективи

виступили з патріотичним флеш-мобом. Це була перша частина мистецького проекту для учнів 5-11 класів "Моя країна — Україна". Проект передбачений заходами МОН України, розробленими до нової концепції національно-патріотичного виховання учнівської молоді, яка набула чинності влітку цього року. Проект складається з двох етапів: перший — творчі виступи учнів, другий — вихід стінгазет про визначні й па-

м'ятні місця України. Другий етап стартує в листопаді, де на розсуд шкільної родини будуть представлені газети.

Стартують шкільні олімпіади

Кожного року учні будь-якої школи беруть участь в олімпіадах з різних предметів. Але чому виконання навчальних завдань назвали саме так?

Слово «олімпіада» походить з назви міста Олімпія, в якому ще в стародавні часи проводилися Олімпійські ігри. У Стародавній Греції — це чотирирічний проміжок між святкуванням олімпійських ігор, за яким велося літочислення. Також це міжнародні спортивні змагання, які влаштовуються раз на чотири роки за зразком олімпійських ігор. Пізніше цей термін почали застосовувати не тільки до спортивних, а й до інтелектуальних змагань. Отже, олімпіада - це і змагання у галузі самодіяльного мистецтва, і у виконанні навчальних завдань, конкурс.

Учні нашої школи активно беруть участь в олімпіадах з різних предметів. Вони призери міського, обласного та державного рівнів. Але досягти таких результатів зовсім нелегко. Кожна осінь для них - це період напруженої підготовки: додаткові заняття, матеріали, повторення вивченого за минулі роки... Період, коли навантаження отримуєш вдвічі більше і намагаєшся всюди встигати. Деякі учні беруть участь одразу у двох або трьох олімпіадах. Це дуже важко, оскільки потрібно опра-

цьовувати безліч інформації і швидко «перемикатися» з одного предмета на інший.

За наші перемоги слід подякувати усім вчителям! Як було б тяжко це все робити, якби не вчитель, який завжди допоможе правильно розставити пріоритети, дасть хорошу пораду та підкаже, як вирішити будь-яке завдання.

За декілька днів до олімпіади учні повністю поринають в атмосферу підготовки, часто хвилюються і намагаються якомога більше встигнути зробити. Особисто я в ці останні дні сиджу з конспектами та книжками, не помічаючи нічого навкруги. Всі думки «зайняті» олімпіадою. Постійно у страху та напрузі.

Весь процес підготовки та участі в олімпіаді - чудовий адреналін, особливо коли очікуєш завдання! Часто буває важко опанувати себе, тому ось декілька порад від досвідчених олімпіадників:

- перед олімпіадою обов'язково виспись; будь бадьорим, красивим і впевненим у собі;
- шпаргалок не бери: переможи гідно!
- одягайся тепліше - не літо;
- візьми з собою пляшку води і шоколад (задля стимулювання роботи мозку);
- отримав завдання — спо-

кійно: не метушитися, переглянь всі аркуші від початку до кінця, оціни час написання;

- вибери правильні відповіді, відзнач їх олівцем; закрій очі, відволічись трохи, потім виконай завдання на чистовику; ніколи не залишай питання без відповіді, навіть якщо жодне слово тобі в ньому не знайоме: такі питання потрібні для перевірки сили твого характеру, не піддавайся;
- не поспішай, добре подумай, перш ніж позначити відповідь;
- якщо чогось не знаєш - йди далі, пізніше повернись і ще раз подумай над питанням;
- **Вір у свої сили, не здавайся, сиди і думай до останнього!**

Бажаємо успіхів у цьогорічних олімпіадах всім учням нашої школи. Будьте уважними і не бійтеся нічого! У вас все вийде!

Горопашна Єлена, 10-А клас

Сторінка творчості

ГОЛУБ МИРУ

Він впав, чекаючи на руку,
Летів дорогою у небо.
Творив свою єдину муку,
І знав, що вмере, і думав: «Треба».

Летів, волаючи над степом,
Кричав на світ, корив себе.
Кривавив пір'ям, падав небом,
І бачив смерть, як я тебе...

Стікали сльози пурпурові,
Замкнувся він увесь в собі,
І знов летів, забракло мови -
Слова лишилися на гербі.

Він плів до світла через хмари,
Він мріяв бачити лиш мрії.
Упав, не чуючи ударів,
І очі заховав у вії.

Він просто бачив світ інакше,
Він не боявся кулей виру.
Він жив, вбачаючи все м'якше.
Він просто голуб. Голуб Миру.

Дар'я Василенко, 8-А клас
Лауреат конкурсу
“Збережемо пам'ять про
подвиг”

Я ГОРДА ТИМ, ЩО МИ ЄДИНІ

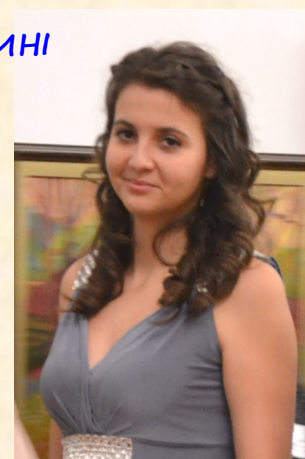
Летять, співаючи птахи,
Над сірою безоднею-землею,
І тонуть у жалю гріхи,
Продовжуючи нищу епопею.

Здається, все минає швидко,
Та рани не затягує і час,
Криваву квітку вам підняти бридко?
Ця квітка піднімає з пилу вас.

Коли гармати почали стріляти
І стіни хат трималися на болю,
Ми почали серцями оживати
Й душею рватися на волю.

Повстали феніксом з вогню,
Аже бажаєм неньці миру,
З України ми зітрем брехню,
Повернемо усмішку щиру!

Я горда тим, що ми єдині,
Що несемо в собі життя,
Що нашій славній Україні
Відновлюєм серцебиття!

Ірина Шостак,
11 клас
Лауреат
конкурсу
“Я гордий тим,
що українець
зроду”

ЖАХИ ВІЙНИ

І сонце не світить... Небо темніє.
В містечку малому вие завія.
Не спиться нікому, чуто гармати,
В руках у фашистів злих автомати.

В підвалі сирому плаче дитина,
Там заховалась маленька родина,
Ось тато із дідом чатують при вході,
Так хочеться сонця, і миру, й свободи....

І чує дитина вже поруч знадвору
Чужинську гаркаву ненависну мову...
Не стало сім'ї, що ховалась в підвалі:
Фашисти за мить всіх людей розстріляли.

Дівчатко маленьке взяли у полон.
Якби ж це був жахний, сполоханий сон...

А скільки іще людей у полоні!
Згвалтовані сім'ї - руйновище болю!

Ридають знесилені люди голодні,
Іти на роботу, на будь-яку, згодні,
Інакше сьогодні ж їх знищать і вб'ють...
У німців нещадна розправа і лють.

Не може дитина терпіти цей біль,
Бо постріли чуто їй вже звідусіль.
І, волю зібравши в маленький кулак,
Побігла мала - в серце вцілив вояк.

Лежало дитятко - і кров на стіні...
Чи ж прийде кінець ненависній війні?